

บทที่ 1

บทนำ

ลำไยเป็นผลไม้ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเฉพาะในเขตภาคเหนือ ซึ่งมีการปลูกจำนวนมากในจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย และลำปาง และเป็นผลิตผลที่มีศักยภาพในการส่งออก โดยในปี 2544 ประเทศไทยมีผลผลิตลำไย 187,000 ตัน มีปริมาณการส่งออกลำไยสดและลำไยแช่เยือกแข็ง 102,903 ตัน คิดเป็นมูลค่า 1,974.96 ล้านบาท ส่วนผลิตภัณฑ์ลำไยแปรรูป ซึ่งได้แก่ ลำไยอบแห้ง และลำไยบรรจุภาชนะอัดลม มีปริมาณการส่งออกเท่ากับ 26,838 และ 8,969 ตัน คิดเป็นมูลค่า 1,309.96 และ 367.01 ล้านบาท ตามลำดับ ตลาดต่างประเทศที่สำคัญได้แก่ อ่องกง สิงคโปร์ มาเลเซีย และประเทศไทยต่างๆ ในยุโรป (กระทรวงพาณิชย์, 2546) ปริมาณการผลิตลำไยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากสามารถควบคุมการออกดอกได้ตลอดทั้งปี ทำให้การส่งออกลำไยสมมิแนวโน้มเพิ่มขึ้นด้วย แต่อุปสรรคในการส่งออก คือ การที่เปลี่ยนของผลลำไยเปลี่ยนเป็นสินค้าล้ำเข้มและมีการเน่าเสียอย่างรวดเร็ว (Jiang *et al.*, 2002)

อุณหภูมิต่ำสามารถยืดอายุการเก็บรักษาผลไม้ได้เนื่องจากอุณหภูมิต่ำทำให้กระบวนการเมแทบอลิซึมของผลไม้ลดลง ช่วยชะลออัตราการหายใจและชะลอการสร้างเอธิลีน (Pantastico *et al.*, 1984) ขณะนี้จึงมีการส่งออกผลลำไยไปยังประเทศไทยเพื่อนบ้านโดยใช้รถห้องเย็นหรือใช้น้ำแข็งปิดทับภาชนะบรรจุ เพื่อทำให้อุณหภูมิของผลลำไยลดลง แต่การเก็บรักษาผลลำไยที่อุณหภูมิต่ำช่วง 1-5 องศาเซลเซียส จะทำให้ผลลำไยเกิดอาการสะท้านหนา (นัยและคณะ, 2543 ; Jiang *et al.*, 2002)

การใช้ความร้อนก่อนการเก็บรักษาจะช่วยเพิ่มความทนทานต่อการเกิดอาการสะท้านหนาในผักและผลไม้บางชนิดได้ เนื่องจากอุณหภูมิสูงทำให้เนื้อเยื่อมีการสังเคราะห์กลุ่มของโปรตีนชนิดพิเศษขึ้นมาเรียกว่า Heat Shock Proteins (HSPs) (Ferguson *et al.*, 2000) ซึ่งมีรายงานว่าพบ HSPs ในผักและผลไม้ (Paull and Chen, 1990) ผลแอปเปิล (Lurie and Klein, 1990) ผักและผลไม้ (Lurie *et al.*, 1993) และผลอะโวคาโด (Florissen *et al.*, 1996) ที่ได้รับความร้อนก่อนนำไปเก็บรักษา

เนื่องจากกระบวนการเมแทบอลิซึมภายในเซลล์ของสิ่งมีชีวิตเป็นปฏิกิริยาทางชีวเคมีที่ต้องอาศัยเอนไซม์ซึ่งเป็นสารโปรตีนเป็นตัวรับปฏิกิริยา ดังนั้นจึงสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงปริมาณและรูปแบบของโปรตีนกับการเกิดอาการสะท้านหนาที่เปลี่ยนของผลลำไย ซึ่งสามารถนำไปเป็นข้อมูลทางวิทยาศาสตร์พื้นฐานเพื่อหารือป้องกันหรือลดความรุนแรงของอาการสะท้านหนา ซึ่งจะช่วยให้สามารถยืดอายุการเก็บรักษาผลลำไยเพื่อการส่งออกได้

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาผลของการใช้ความร้อนต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณและรูปแบบของโปรดีนที่เกิดขึ้นระหว่างการเกิดอาการสะท้านหน้าที่เปลือกของผลลำไย รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสมบัติทางกายภาพและทางเคมีที่เกิดขึ้นระหว่างการเก็บรักษาผลลำไยด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

ได้ข้อมูลพื้นฐานที่จะนำไปประยุกต์ใช้เพื่อหาวิธีป้องกันหรือลดความรุนแรงของอาการสะท้านหน้า และยืดอายุการเก็บรักษาผลลำไย ซึ่งจะทำให้เป็นที่ยอมรับของตลาดต่างประเทศมากขึ้น และเป็นการเพิ่มศักยภาพการตลาดของผลลำไยทั้งในและต่างประเทศ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved